

παραβλέπετε ποτέ,
της Τουρκίας βουλευταί,
και θωπεύοντες την κάλπην, όποιό λέγεταί κουτού,
τρώτε πίνετε μαζί μας στην ύγειαν του κουτού.

Είνας, τζάνουμ, ή Βουλή
πράγμα ζόρικο πολύ.
Θέλει γνώσι, θέλει γλώσσα,
τελειγκάδες κι άλλα τόσα.

Μή σου φαίνεται, Τουρκιά,
μόνο χαϊρομπουκιά
κι έτοιμο ραχάτ-λουκούμι.

Θέλε: Κόντε, θέλει Ράλλη,
θέλει και Μαυρομήλην,
Γκιωνένους και Δραγούμη.

Τέτοια τούς είπα, φίλε
τών Αθηνών στωμάλε,

και δός του κι έμπαινόγειναν Πασσάδες με χρυσά,
όπτεαν — όίτου θαύματος! — κατόπιν του Σουλτάνου
ό Θεοτόκης πρόβαλε με τόν Κιμηλ Πασσά,
τόν Μπατατζή, τόν Γούναρη, τόν Στάη, τόν Στεφάνου.

Κι' έφ' σ'ό Κοινοβούλιον λαμποκοπούσαν έξη
κι' όι πρώτοι τών έν τέλει,
ό Τελετάρχης ό Τζεβάτ έν μέρος του Καλήρη
τόν λόγον απαγγέλλει.

Ο λόγος ό Σουλτανικός σπουδαίος και σημαντικός ε.

Μετά μεγάλην μου χαράς κυττάζ'ω συνηγμένους
τούς διαφόρους βουλευτάς κάθε φυλής και γένους,
κι' άν κάληδες σ'ής έκλογαίς εδγήκανε μεγάλοι
παρανομίαις σάν κι' αύταις κι' όι Ρομή της κάνουν κι' άλλοι.

Γιανίς όλντο, φωνάζετε, κι' άς χάσκουν όι κουτοί,
κι' άς πίν πικρά παράπονα γά κάνουν' σ'όν Κατή.
Καίρ όλα... σ'ας χαιρετά σικτά χειροπιασμένους,
κι' έλπίω σ' άλλαις έκλογαίς νά δώ και πεθαμμένους.

Πολλά θά μάς οκαρώση τόν νέο τόν Ντοβέτι,
άρτιθ θά γίνη, τζάνουμ, μεγάλος χαλασμός,
κι' άν μ' έλλειμμα μεγάλο γεννή πολλ όεκλέτι
κι' ό τού δικού μας κράτους προυπολογισμός,
πίκραις γι' αυτό και πόνους μήν έχετε κρυφούς
κι' εύθους έν της Ελλάδος καλέσате σοφούς.

Γνωρίζουν σάν σοφοί κι' εϊδήμονες έκτενοι
π'ός έλλειμα μπορεί περισσομενα νά γίνη.
Τούς λέν γι'ά τέτοιαις τήχαις μαριόλους βικανούς
κι' άν ό παράς τούς λεκτη τούς περισσεύει νοός.

Τήν ούχουδ'ε, τήν άδαλ'ετ κάθε Πασσάς κηρύττει,
και τά καθούκτα τ'ή φηλά θ' άλλάζουνε τού κλήρου,
κι' άν τίποτα δέν λέγεταί σ'όν λόγο γι'ά τήν Κρήτη
ήμας θά γίνη ζήτημα κι' ή Σοδδα τού Φαλήρου.

Άρτιθ θά δούμε πράγματα και θαύματα θαυμάτων
κι' από τούς Ρομή θά μάθουμε περί διά γραμματίων,
π'ός τά παιδιά πρωτ' πρωτ' νά τρέχουν' σ'τά Σχολεία
και π'ός τόν χρόνον τρείς φορές ν' άλλάζουνε βιβλία.

Και π'ός με τήν γυμναστική
νά πάθουν κήλαις έλα,
και τέλος σ'ήν Άμερική
ν' άφήσουνε τά κώλα.

Μπουνάτσ' σ'όν καχπέ-ντουτζά, μά και' σ'ό κράτος έλο,
καθένας με τόν Σύνταγμα θά έρίσκη τά νερά του,
κι' άστακομάχους τών Ρωμηών θά φέρουμε γι'ά Στόλο
και γι'ά Σιράτ τρείς στρατηγούς από τού Ζαχαράτου.

Ίσ'α και σιδηρόδρομοι θά γίνουν με τόν ζέρι,
άν κι' από γρόσα, βρέ γιαβρομή, δέν κάνουμε σεφτέ,
άλλέως θά παραιτηθούν και Τούρκοι βουληφόροι
καθός έκείν' όι τέσσαρες της Σπάρτης βουλευταί.

Κι' άφ'ού σταλούν μηχανικοί γι'ά τούς σιδηρόδρομους
θά φέρουμε και σχέδια γι'ά τούς ύγειονόμιους.

Γι'ά τούτους σκέφεις όψηλας
θά γίνουν κι' έδώ πέρα
π'ός παντακόσαις στρουγγυλαίς
νά εγάζουν τήν ήμέρα.

Καθένας θάχη μέσα του γι'ά τούς θεομούς γιαγκίνι,
μά και γι'ά μάς ή ζάχαρη μεγάλως θά φτηνήνη,
άλλ' ήμας εις τόν φωτισμό θαρ'ό θά βάλουν φόρο,
γιατί μ' αυτόν ό Χακίνις θά κινή μπάριμπα — ντόρο.
Κι' έτσι θά τρώγεται, κουζούμ, κι' ή ζάχαρη φτηνά,
κι' όι Ρομή θά ζαχαρώνουνε μ' ήμάς σ'ά σκοτεινά.

Τοίροι θά μείνουν άχαμνοί κι' όι τού Γιλδίς φαγάδες
και θά γενούν έπίστρατοι κι' έλ' όι Κισλαραγάδες.
Κι' έποιος με πίσυν πάντοτε τηρεί τά καθεστ'ότα
έκτενος σ' έξώματα β' άνυψωθή τά πρώτα,
και θέρχεται σ'όν Χακίνι νά πέρνη τόν λουφέ του,
άλλ' έποιος τρώγωντας άδρά
σ' αυτό τόν Σύνταγμα άντιδρά,
θά, προσκαλήται σ'ό Γιλδίς νά πέρνη τόν καφφέ του.

Άφ'ερμ λέμε σ'όν Κιμηλ, τόν ξακουστό Βεζύρη,
γιατί με τούτον προκοπή θά δούμε και χαιρί.
Έκτενος τ'ά κατάφερε σ'ήν ανακατοούρα
κι' άνταμ έφάνη με μοιά κι' άνθρωπος της δουλειάς,
και λέμε νά τού στελιώμε πεσοκέσι λίγας πούρα,
καθός εις τόν Βεζύρη του τών Ρομή ό Βασιλιάς.

Καίρ όλα γι'ά τήν Βουλή, γι'ά σ'ά σ'όλλάτη ζήτω,
κι' άμάν κουζούμ, άμάν γιαβρομή, τήν έναρξιν κηρύττω.

Είπεν αύτά, κι' ό Παπσάχ εις τόν Παλάτι τρέχει,
κι' έμβαθ τότε, βρέ τοολιά,
γι'ά τόν δικό μας Βασιλιά
γενέθλια π'ός έχει.

Κι' είπα κι' έγ'ώ σ'όν Ρήγα μας: άν είσαι κι' έννητάρης
ποτέ της ραβινότητος νά μη σου λείψ' ή χάρις,
κι' είθε μιά μέρα, Βασιληρά, με χρόνους Μαθουάλα
νά σ' έξιμνοιν Βεζύρηδες μες σ'ό το χορό τήν σάλα.